

II. Trest na zločin rušení náboženství jest vězení od 6 měsíců až do 1 roku (§ 124 tr. z.). Zavdal-li však zločin podnět k veřejnému pohoršení nebo nastalo-li svedení nebo bylo-li s tímto podnikáním spojeno obecné nebezpečí, pak se určí trest těžkého žaláře od 1 do 5 let, při větší zlomyslnosti neb nebezpečnosti až do 10 let (§ 123 tr. z.).

III. Vojenský trestní zákon.

S předpisy posud uvedenými všeob. trest. zák. souhlasí též vojenský trestní zákonník (§§ 401—403) a trestní zákon pro Bosnu a Hercegovinu (§§ 197—199).

IV. Osnova nového trestního zákona.

Dle poslední rakouské osnovy tvoří veřejné rouhání se bohu toliko přečin, na nějž se ukládá vězení od 1 dne do 3 let (§ 183). Pro přečin tresce se dále vězením až tříletým, kdo stoupencům ve státě existující církve nebo náboženské společnosti brání u výkonu jich bohoslužby, používaje násilí neb vyhrožuje buď jím, nebo ublížením na těle, svobodě, cti nebo jmění: rovněž kdo překáží v bohoslužbě neb v některých bohoslužebných obřadech nebo společně konaných pobožnostech takové náboženské společnosti a tyto ruší (§ 182). Vězením až do 1 roku tresce se posléze pro přečin ten, kdo veřejně dává na jevo opovržení vůči náboženství, kdo veřejně se posmívá zařízením, učení nebo obyčejům zákonem uznané církve nebo náboženské společnosti nebo předmětům jich náboženského uctívání, kdo na předmětu bohoslužbě zasvěceném neb za posvátný pokládaném, v kostele neb na místě určeném k výkonu bohoslužby páše zlořád pohoršení vzbuzující (§ 184). (Viz též čl. »Uražení církve zákonem uznané«).

Rušení veřejného pořádku viz Pořádek veřejný.

Rušení vojenské kázně a řádu.

Delikt tento jest odrůdou trestných skutků, kterými se porušují povinnosti služby vojenské a povinnosti stavu (§§ 261—270 tr. z. voj.).

I. Jakožto zločin trestá se rušení vojenské kázně a řádu těžce v těchto sedmi případech:

1. vzepře-li se kdo představenému nebo veliteli při výkonu trestu vlože na něho násilně ruku;
2. vzepře-li se kdo jiným osobám určeným k vykonání trestu;
3. nedovolené kořistění;
4. odcizí-li kdo vlastnictví bezbranných, poraněných neb onemocněvších nepřátel nebo týrá-li osoby tyto;
5. jde-li někdo po neobyčejné nebo zakázané cestě na pevnosti nebo válečném korábu a nepřítel jest na blízkou;
6. opustí-li kdo, nemaje k tomu práva, vojsko v čas války a sice ne právě ze zbabělosti nebo v úmyslu přeběhnouti;
7. opije-li se kdo ve službě — vyjímaje službu strážní — a stane se tím nezpůsobilým ke službě a tím škodu způsobí.

II. Tresty.

ad 1. Trest smrti; ony osoby vojenské, které nejsou vázány válečnými články, podléhají z pravidla žaláři nanejvýše desítiletému (§§ 147 a 157 tr. z. voj.).

ad 2. Bylo-li způsobeno těžké ublížení na těle, nastupuje trest žaláře od 6 měsíců do 1 roku, po případě až do 5 let; je-li tu skutkový podklad